

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 49/2015
03.02.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног Ј.С., због кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката В.К., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Сремској Митровици К 1284/11 од 16.09.2013. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 4226/13 од 21.10.2014. године, у седници већа одржаној 03.02.2015. године, једногласно је, донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Ј.С., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Сремској Митровици К 1284/11 од 16.09.2013. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 4226/13 од 21.10.2014. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сремској Митровици К 1284/11 од 16.09.2013. године окривљени Ј.С. оглашен је кривим због извршеног кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 1. КЗ за које му је суд изрекао условну осуду тако што му је утврдио казну затвора у трајању од шест месеци која се неће извршити уколико окривљени у року од две године, по правноснажности пресуде, не изврши ново кривично дело.

Истом пресудом окривљени је обавезан да суду накнади трошкове кривичног поступка и судског паушала, као у изреци пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 4226/13 од 21.10.2014. године, делимичним усвајањем жалбе браниоца окривљеног Ј.С. преиначена је пресуда Основног суда у Сремској Митровици К 1284/11 од 16.09.2013. године, у делу одлуке о кривичној санкцији, тако што је Апелациони суд у Новом Саду окривљеном Ј.С., због кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 1. КЗ, за које је том пресудом оглашен кривим, изрекао условну осуду тако што му је утврдио казну затвора у трајању од 30 дана која се неће извршити уколико

окривљени у року од једне године, по правноснажности пресуде, не изврши ново кривично дело док су жалба браниоца окривљеног у преосталом делу и жалба Основног јавног тужиоца у Сремској Митровици у целости, одбијене као неосноване и потврђена првостепена пресуда.

Против наведених правноснажних пресуда на основу члана 482. ЗКП-а, бранилац окривљеног Ј.С., адвокат В.К., поднео је захтев за заштиту законитости због повреде закона „процесно-правни ЗКП, материјално-правни - КЗ“; те повреде одредаба члана 438. став 1. тачка 11. ЗКП-а (члана 368. став 1. тачка 11. тада важећег ЗКП-а) и члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП-а (члана 368. став 1. тачка 11. тада важећег ЗКП-а), уз предлог да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев и укине побијане пресуде.

Врховни касациони суд је, у смислу члана 488. став 1. ЗКП-а, након достављања примерка захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, одржао седницу већа, у смислу члана 490. ЗКП-а, о којој није обавестио Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, налазећи да њихово присуство седници већа није неопходно и да није од значаја за доношење одлуке, на којој седници је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев поднет, те је по оцени навода и предлога у захтеву, уз примену члана 604. ЗКП-а („Службени гласник РС“, број 72/2011) нашао:

Захтев за заштиту законитости није основан.

Врховни касациони суд налази да се неосновано у захтеву браниоца окривљеног Ј.С. правноснажне пресуде побијају због повреде кривичног закона наводима да је „цитираним пресудама повређен кривични закон у питању да ли је дело за које се оптужени гони кривично дело и да ли је у погледу кривичног дела које је предмет оптужбе, примењен закон који се не може применити ...“, те наводима да дело које је предмет оптужбе није кривично дело, односно исто дело није чак ни „обичан прекршај“. Дакле, овим наводима се суштински, правноснажне пресуде побијају због повреде кривичног закона, одредбе члана 439. тачка 1) и тачка 2) ЗКП-а, мада то у захтеву изричито нумерички није наведено.

Из чињеничног описа радњи извршења кривичног дела за које је окривљени Ј.С. оглашен кривим, да је: „... малолетног оштећеног Н.К. повукао за нос, упућујући му псовке, говорећи да ће га пребити и сачекати после школе ... у присуству М.Б., наставнице ..., те ученика ... Основне школе „С. Ф.“ у Ш. ...“, произлазе сви објективни и субјективни елементи бића кривичног дела насилничког понашања из члана 344. став 1. КЗ, те су предметне радње окривљеног Ј.С., од стране првостепеног и другостепеног суда правилно правно квалификоване као кривично дело насилничко понашање из члана 344. став 1. КЗ. Ове наводе, у захтеву за заштиту законитости, бранилац окривљеног Ј.С., већ је истицао у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и у образложењу пресуде је дао јасне и довољне разлоге за правну квалификацију кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 1. КЗ за које је окривљени Ј.С. оглашен кривим, које

разлоге, на страни 4 другостепене пресуде, Врховни касацион суд у свему прихвата и на њих упућује, у смислу члана 491. став 2. ЗКП.

Осим тога, захтевом браниоца окривљеног Ј.С. се истиче да су побијане правноснажне пресуде донете уз битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП-а, (члана 368. став 1. тачка 11. тада важећег ЗКП-а) и члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП-а (члана 368. став 1. тачка 11. тада важећег ЗКП-а), но како чланом 485. став 4. у вези става 1. ЗКП-а, повреде ових одредаба ЗКП-а нису предвиђене као разлог за подношење овог ванредног правног лека - захтева за заштиту законитости, од стране окривљеног преко браниоца, Врховни касациони суд о њима није одлучивао мериторно.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу одредбе члана 30. став 1. Закона о уређењу судова, применом члана 491. став 1. ЗКП-а, одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник,
Олгица Козлов, с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић, с.р.**